

Grinde paa det paagjældende Sted. Det Andet, jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, er, at ganske vist ere Hovedforretningerne paa Filialet at modtage Statterne, men det er ikke det Æneste, som et Filial bejører. Lovforslaget bærer jo ogsaa Bidnesbyrd derom, idet der i § 1 er nævnt, at Filialerne foruden at modtage Indbetalinger og foretage Udbetalinger ogsaa skulle bejøre andre Amtstueforretninger, som Finantsministeriet bestemmer. Jeg maa vedblivende fastholde, hvad jeg saa ofte har havt Leilighed til at gjøre gjældende her i dette Thing, at det forekommer mig kun at være en Fyldestgjørelse af et Billighedskrav fra Statteydernes Side, at man letter dem Statteindbetalingen, naar det vel at mærke kan ske uden uforholdsmæssige Offre, og at disse Offre ikke ere uforholdsmæssige, tror jeg let, vi kunne blive enige om. Ganske vist nævnedes det ærede Medlem, der først havde Ordet, Fjans som et Distrikt, fra hvilket de Statter, der indbetales, i det Hele taget ikke naaede noget stort Beløb. Det indrømmer jeg; men der er et andet Henhyn at tage, og det er, hvorvidt en saadan Plads har let Afgang til det Sted, hvor dets Statteindbetalinger skulle finde Sted. Skulde det endelig komme an paa Størrelsen af Distriktet, saa vil jeg dog spørge, om ikke Langeland skulde have lige saa godt Krav paa at have et særskilt Statteindbetalingssted som Møen, og jeg vil ogsaa gjøre opmærksom paa, at en D som Samsø baade efter sin Størrelse og efter sin Velggenhed forekommer mig at have et meget godt Krav paa, at der oprettes et særligt Statteindbetalingssted for den. Jeg vil kun tilføje, at jeg har ment, at dette var en beskedne Begyndelse til at fyldestgjøre det, som jeg har kaldt et Billighedskrav fra Statteydernes Side, og jeg har ment, at man vel kunde blive enig med den ærede Rigsdag om senere at gaa videre. Jeg vilde beklage, om der i Stedet for, at dette skulde blive en Begyndelse, slet Intet skulde blive gjort til Vættelse for Statteyderne.

A. Spreusen: Jeg blev noget forbavsset, da jeg hørte, at der fra Thingets Side, særlig fra Venstres Side her i Thinget, blev reist Indvendinger imod det foreliggende Lovforslag. Det er jo ikke nogen stor Reform, der her foreslaas, det er et Henfigtsmæssigheds spørgsmål, det gjælder, og det, som det særlig kommer an paa, er jo at gjøre det lettere for forskjellige Der at faae deres Statter indbetaalte. Naar det ærede Medlem, der fremkom med Indvendinger mod Forslaget, mente, at det ikke var til nogen Nytte, var det ærede Medlem

slet ikke heldig, med at bevise det, og det kan selvfølgelig ikke bevises, at det ikke er til Nytte for vedkommende Der at faae Amtstuefilialer beliggende saaledes, at Statterne kunne indbetales der i Stedet for, at de nu enten skulle indbetales en bestemt Dag, naar der kommer en Fuldmægtig derover, eller ogsaa skulle sendes pr. Post, hvis ikke Vedkommende vil vente, indtil Herredsfogden kommer og gjør Udpantning, hvilket jo er en temmelig dyr Historie. Nei, at en saadan Foranstaltning vil være til ikke ringe Behagelighed og ikke ringe Nytte for vedkommende D, derom kan der fornødigvis ikke tvivles. Men saa komme vi til det næste Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremkom med, og som jeg gaar ud fra, er Hovedspørgsmaalet for ham, nemlig Omkostningerne. Vi have det jo saaledes her i Thinget, at naar der bliver Tale om et Tusind Kr. eller to, saa kommer der en Sparommelighedsaand op i En, naar det derimod gjælder Hundrede Tusinder af Kr., er der ikke nær saa store Sparommelighedshenlykninger, der gjøre sig gjældende. Disse Indvendinger, som det ærede Medlem fremkom med, havde, forsikrer jeg det ærede Medlem, passet meget bedre i Fjor, da vi forhandlede flere Love, som jeg ikke just vil paastaar være til megen Nytte for den almindelige Befolkning. Nei, det passer ikke her, hvor det netop gjælder Foranstaltninger, der komme den almindelige Befolkning til Nytte. Beføstningerne her ere forøvrigt ikke meget store, men det skal jeg give det ærede Medlem Ret i, at det forekommer mig, at Lønningerne alligevel ere temmelig store. Jeg kan forøvrigt slet ikke forstaa den Ansættelse af Lønningerne, som den ærede Finantsminister har gjort. De sættes til 1,200 Kr. paa hvert af de paagjældende Steder; men naar der, som man vil lægge Mærke til, er stor Forskjel paa den Uleilighed, vedkommende Toldopbeholderssemsbedsmænd faae paa de forskjellige Steder, forekommer det mig, at Lønningen burde have været forskjellig paa de forskjellige Steder. Langeland er mer end dobbelt saa stor som Fjans og Mors vel omtrent dobbelt saa stor som Samsø; men Lønningerne for Uleiligheden ere lige store alle Steder, og jeg finder dog ikke, det er den rigtige Maade at lønne Bestillingsmænd paa

Rettelse.

Sp. 323, Lin. 27—28 f. o.: „Finantsudvalget“, læs: „Falleudvalget“.